

Shakki ja matti

Värikkäänä pyrynä varisevat syksyn lehdet pienimmästäkin tuulahduksesta. Keltaisten lehtien matto peittää vielä vihreää pihamaata. Paljaat puut ovat jo valmiit tulevaan talveen. Avartunutta maisemaa ei pilvien lomasta paistava aurinko enää lämmitä. Vain kesän valkeat kuningattaret, joutsenet, vielä viivyttelevät vääjäämätöntä lähtöään. Sitkeimmät tosin saattavat jäädäkin, sulapaikkoihin sinnittelemään.

Pitkään sinniteltiin valtakunnassa kolmen A:n luottoluokassa. Nyt se on mennyt, viimeinen A vaihtui maankaatavaan + merkintään edellisellä viikolla. Kaikki ne leikkaukset, juustohöyläykset, verojen kiristykset, säästöt, priorisoinnit sairaanhoidossa, kuntaliitokset ja muut vyönkiristykset; turhaan! Seuraako luokituksen pudotusta vielä ankarammat toimenpiteet, jää nähtäväksi. Kaikkea edellistä kun tähän asti on perusteltu kolmen A:n ruoskaa kansan yllä heiluttamalla; *Hallitus on vankka, kätyrlauma sankka.*

Nykyhallituksen toisen pääpuolueen perimmäisen patamustan sydämen, ja tietämättömyyden kansan syvien rivien elämästä paljasti sen naisministeri ihmetellessään onko todella olemassa pienipalkkaisia Suomessa. Historiallisella aikajanalla kommentti on vertailukelpoinen Ranskan kuninkaan puolison, Maria Antoinetten kommenttiin tälle kerrottaessa että kansalla ei ole leipää ”Syököön kakkua” Miten sitten kävikään jälkimmäiselle, onkin sitten toinen tarina, kerrasta poikki pituudeltaan.

Lähes kalkkiviivoille katkesi Vihreiden hallitustaival. Pesäeroa epäsuosittuun hallitukseen, ja kannatuksen kasvua ennen kevään eduskuntavaaleja oli haettava shakkitermein, lähetin uhraamisella. Poliitiikan shakkilaudalla siirrot ovat olleet muutoinkin odottamattomia, vaihtoihan toinen hallituspuolue kesällä kuningattarensa ketteräksi ratsuksi. Korkeampaa kunniaa lähti etsimään myös pääministerin tehtävän jättänyt Jyrki-boy. Shakkitermein jatkaen; kaiken jyräävä torni vaihtui askel kerrallaan eteneväksi kuninkaaksi.

Kuluvana syksynä oli lähes loppua paikallisen nuorisoseuran yli 20 vuotta jatkunut bingotoiminta. Alustavassa työkokouksessa ei osanottajia liiemmästi ollut, kertakaikkinen uupumus vaikutti vallitsevan. Hyvät neuvot tuntuivat olevan kalliit, bingotoiminnalla kun lähestulkoon oli rahoitettu koko nuorisoseuran toiminta. Työvoimapulan ratkaisua yritettiin laajalla värväyskampanjalla, mutta useammalla sitä kautta tavoitetulla ei ollut mahdollisuuksia osallistua, kiireiseen aikatauluun vedoten. Lopulta, onnistuneen lentolehtiskampanjan ansiosta, tai siitä huolimatta, kokoon saatiin tarvittavat työryhmät ja jälleen voi jokainen koetella tuuriaan keskiviikkoisin UYNS:n bingossa.

Melkoista bingoa joutuu seurakuntalainen pelaamaan kuun loppupuolella seurakuntavaaleissa. Ehdokkaita on saatu asettumaan valittavaksi hämmentävän monelle listalle. Valitse siitä sitten se joka etuasi valvoo, eikä maatasi myy, tai metsääsi haaskaa. Keskeisiä kysymyksiä uudelle edustajaimistolle tulee olemaan kysymys seurakunnan kiinteistöjen mahdollisesta myymisestä. Tuskin koskee tämä kirkkorakennuksia, mutta seurakuntasalit ehdotelman mukaan olisivat vapaata riistaa.

Kevään eduskuntavaalit on jo edeltä käsin leimattu Nato-vaaleiksi. Kun tuo naapuri tuossa alkaa jälleen olla voimissaan, niin kannattaako kaivaa verta nenästään. Parempi vain suomettua karhun naapurissa, ja muistella miten edellinen liittoutuminen päättyi 70 vuotta sitten.

Ja lopuksi yleensä ja erikseen: Varjele noita suomen herroja etteivät ne toista kertaa löisi päätänsä karjalan mäntyyn. Amen

RAUNO NIIRANEN
rauno.niiranen@suomi24.fi